

Veresegyházán, a fővárostól nem messze található Közép-Európa egyetlen Medveotthona. A menhelyként indult otthonba 1998-ban kerültek az első medvék a gödöllői filmgyárból, később farkasokat költöztettek be, majd ormányos medvék és mosómedvék jöttek. Az állomány időközben szarvasokat egészült ki és nemrég mentett oroszlánok is otthonra leltek itt. Az öt és fél hektáros területen kialakított kifutók az állatoknak tágas élőhelyet biztosítanak, mely megérdemelné egy komolyabb látogató és oktató központot. A diplomázó ezt tűzte ki feladatául, hogy a parkhoz -az alapítók szellemiségében- látogatóközpontot tervezzen, mely kulturált módon az állatok legkisebb zavarása nélkül tudja kiszolgálni az érdeklődők igényeit.

A park bejáratánál elhelyezett pénztárépület mintegy barlangbejáratként fogadja az érkezőket, innen tanösvény visz a központba, jó ötletnek tartom, hogy a látogatókat a fák lombkoronájának magasságában vezeti az ösvény, mely alatt a szarvasok kényelmesen közlekedhetnek, nem zavarva egymást állat és ember, ezzel a kialakítással a park újszerű élménnyel ajándékozta meg vendégeit.

A tanösvény végpontjánál lévő központi épület, a medvekifutó falának sziklát imitáló betonfalára feltámaszkodó corten-lemezzel borított kissé amorf kubusai természetes képződményekként hatnak környezetükben. Az előtéren keresztül belépve a fogadótérbe az addigi zárt tömeg a medve és farkas kifutók irányába a hatalmas üvegszerkezeteknek köszönhetően megnyílnak, melyet tovább fokoz az egyre táguló térszerkezet.

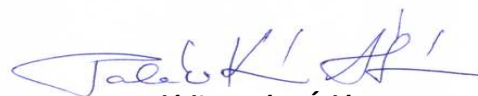
Az épület alaprajzi elrendezése négy szinte különálló elnyújtott épületrészre bomlik, melyeket laza folyosórendszer kapcsol össze, így a terek egyszerre önállóak mégis szoros kapcsolat marad fenn köztük, egyedül az előadóterem (az alárendelt helyiségek mellett), mely funkciójából fakadóan jobban szeparálható. A büfé melletti összekötő térben lévő lépcső visz le az alsó szintű vizesblokkhoz. A jelölt tetszetősen oldotta meg, hogy ezen alárendelt tér sem szakad el a látványtól az alsószint közlekedőterének nagyméretű üvegfala megtartja a kapcsolatot a kifutóval és az állatokkal.

A fedett teraszokban végződő tömegek, mint széttárt ujjak támaszjodnak a medvekifutó falára, ahonnan remek kilátás nyílik a vadállatokra, azok zavarása nélkül. Azonban a teraszok, a büfé teraszának kivételével, meglátásom szerint keskenyek, a kiállító terek és az oktatóterem teraszának szélességei átlagosan 1,8m körül mozognak, ugyanakkor az üvegfalak hátrahúzásával ez a kérdés könnyen orvosolható. A másik kérdés a beltéri álmennyezetek fekete színe, mely lenyomja a teret, jobb lett volna a falak színével megegyező színeket használni (az álmennyezet feletti tér fekete színe rendben van). Mindezek mellett az épület térkapcsolatai nagyvonalúak a szükséges funkciók jól működnek.

A Medveotthonhoz a diplomázó egy állatkórházat is tervezett, mely segíti, kiegészíti a park működését. A rehabilitációs épület funkciói és térszerkezése megoldott, egyedül a külső homlokzaton megjelenő a főépülettel rokonságot mutató rozsdás fémlemez és a beton burkolat éles váltása hat kissé zavaróan, ahol az enyhén emelkedő corten-lemezes homlokzat lendülete az anyagváltásnál megtorpan.

A terv erénye az épület természetességében és nagyvonalúságában rejlik, az ehhez használt „véletlenszerű forma” is ezt segíti, mindent összevetve a jelölt által elkészített munka, mind megjelenésében, mind alaprajzaiban egy tiszta, átgondolt, jó térszerkezéssel megoldott épület, amely szellemiségében is megfelel az elvárásoknak, a terv elfogadását, és az MSc fokozat megadását javaslom.

javasolt jegy:5

Paládi-Kovács Ádám
építész vezető tervező

KÉRDÉSEK:

1. Mi volt a célja a feketére festett álmennyezetnek?
2. Mi indokolta a hirtelen anyagváltást a rehabilitációs épületen?